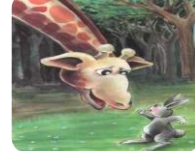

UZUN BOYLU ZÜRAFA

O yıl Afrika'nın geniş düzlüklerine hiç yağmur yağmamış. Nehirlerdeki sular çekilmiş, tüm ağaçlar kurumuş. Uzun boylu zürafa ise yiyecek yaprak arıyormuş. Ama kurumuş ağaç dallarında bir tek yaprak bile yokmuş. Boynu çok uzun olduğu için de eğilip yerdeki otları yiyemiyormuş.

Sabah erkenden yürüyüşe çıkan iyi kalpli tavşan, yiyecek arayan zürafayı görmüş.

- Hey, Zürafa kardeş! Biraz beklersen sana yardım ederim, diye seslenmiş.

Zürafa: "Tavşan bana nasıl yardım edebilir ki?" diye çok şaşırılmış. Bu sırada tavşan, yerden bir kucak dolusu ot toplamış. Sonra bir ağaca çıkmış:

- Buyur zürafa kardeş, afiyetle ye, demiş.

Zürafa, tavşanın bu davranışından çok etkilenmiş. "Bir daha kimseyi küçük görmeyeceğim." Diye kendi kendine söz vermiş. Tavşandan özür dilemiş ve afiyetle otları yemiş.

SORULAR

1-) Uzun boylu zürafa ne arıyormuş?

2-) Uzun boylu zürafa neden yerdeki otları yiyemiyormuş?

3-) Sabah erkenden yürüyüşe çıkan kimdir?

4-) Tavşan, uzun boylu zürafaya nasıl yardım etmiş?

5-) Zürafa kendi kendine nasıl bir söz vermiş?

